

for denne Bevillingsret. Han var saa god for at sige, at han vilde hjælpe mit Begreb lidt paa Gled i saa Henseende; men jeg maa tilstaae, at jeg aldeles ikke kom videre ved den Hjælp, der er ydet mig, end jeg var iforveien, thi den Hjælp, han ydede mig, bestod i, at han sagde, at jeg maaskee kunde begribe det, naar han oplyste mig om, at han ved Sagens 2den Behandling havde sagt, at han vilde fremkomme med et saadant Forslag; men det er virkelig ikke Veien til at lede mit Begreb paa Gled at sige, at han havde bebudet under Sagens 2den Behandling, at han vilde fremkomme dermed. Idag forsvarede han Bevillingsretten derved, at den er absolut nødvendig, den kunde ikke undgaaes, men det er netop det, jeg ikke kan begribe; thi, da vi talte om Dyrighedserklæringer, sagde han aldeles bestemt, at vi skulde søge saavidt muligt at affaase denne Bevillingsret, og at det var Noget, som vi nødvendigviis maatte affaase, men idag siger han, at dette samme Noget maae vi beholde. Det kan jeg ikke begribe. Hvad nu angaaer det Tilfælde, som af Folk, der kjende Tilstanden i Jylland, har været erklæret for ønskeligt at optage i Loven, og som med stor Majoritet forrige Gang blev optaget, vil jeg nødig troe, at det skal gaae ud. Jeg har vel nylig seet et Beviis, som kunde synes at antyde, at det ikke er nogen Umulighed, at man idag vil gaae en anden Vej; men jeg vil dog ikke, inden jeg seer det, troe, at man idag skal komme til et modfat Resultat med Hensyn til en Bestemmelse, der ved 2den Behandling blev vedtagen med saa stor Majoritet. Jeg troer, at der er Tilfælde nok, som alligevel ville komme under Ministerens Bevillingsret, saa at der, selv om man er nok saa omhyggelig for, at Ministeriet ad Bevillingsveien skal beholde en vis Indflydelse paa disse Forhold, skal herover have stor Raadighed og megen Bestemmelsesret med Hensyn dertil, alligevel bliver nok tilbage i saa Henseende, om vi end undtage dette ene Tilfælde derfra.

Rasmussen: Efter den Udtalelse, vi nylig have hørt fra den ærede Indenrigsminister, skal jeg paa egne og mine Medforlagsstilleres Vegne tage det af os til § 22 stillede Forslag tilbage.

Da Ingen paa Formandens Forespørgsel optog Forslaget, var det saaledes bortfaldet.

Ingen Flere begjærede Ordet, og man stred da til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag under Nr. 3 til § 2. At § 2 udgaaer.

vedtoges med 50 Stemmer mod 6.

2) Sammes Forslag under Nr. 4 til § 5. Tilføiningen: „uden i de Tilfælde — — bebygget“, udgaaer.

vedtoges med 47 Stemmer mod 24.

3) Sammes Forslag under Nr. 6.

At i a istedetfor „og naar Giendommen kun ikke gaaer ned under 1 Ed, Hartkorn“ sættes: „navnlig, hvor det Jordareal, hvorpaa Hartkornet hviler, er usforholdsmæssigt stort.“

vedtoges med 64 Stemmer mod 3.

4) Forslag af Udvalget til ny § b (Efter § 29): i første Linie forandres Ordene: „i Strid med denne Lovs § 1“ til „uberettiget“, og „nuværende“ i anden Linie udgaaer.

Istedetfor Ordene „Nedlægger — 10 Aar“ i anden Passus sættes „Nedlægger Bestidderen af en forhenværende Fæstegaard en saadan Gaard inden 10 Aar, efterat den er overgaaet til Selveiendom eller Arvefæste.“

I 11te Linie forandres „20 eller 10“ til „12“.

vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

Formanden: Efterat samtlige Undringsforslag saaledes ere afgjorte skal jeg nu sætte Loven i dens Heelhed under Behandling; men hvis Noget begjærer Ordet skal jeg udsætte Forhandlingerne.

David: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg skal da slutte Forhandlingerne for idag. Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt paa Mandag Kl. 12, er følgende:

1) Forelæggelse ved Finantsministeren af „Forslag om Tillægsbevilling til Finantsloven for indværende Aar“.

2) Fortsættelse af 3die Behandling af „Forslag til Lov om Jordleidendes Sammenlægning og Udskytning“.

3) 3die Behandling af Forslag til Lov om Sandflugtens Dæmpning“ og

4) Spørgsmaal, om det af Rigsdagsmændene for Odense Amts Ste. Valgfreds (Jesper